



Vianočná príloha čísla 24

KEŽMAROK NOVINY



Adventný veniec na hrade

Počas adventných nediel sa mohli Kežmarčania na nádvorí kežmarského hradu dosýta nadýchať vianočnej atmosféry, podebatíť si pri pohári hriatej medoviny, či zapozerať a započúvať sa do vianočného programu na javisku. „Chceli sme, aby čas adventu si ľudia vychutnali v pokojnej a príjemnej atmosfére Kežmarského hradu. Vďaka patrí aj účinkujúcim, ktorí napriek tomu, že program sa konal a koná v nedeľu, boli ochotní prísť a pripravili nám naozaj krásny zážitok. Bola som milo prekvapená, že v programe vystúpili aj žiaci zo základných škôl v Kežmarku – Hradná a Dr. Fischera a deti z Centra voľného času. Všetkým účinkujúcim patrí naše veľké poďakovanie. Snád najväčší úspech mal vianočný stromček na nádvorí hradu, ktorý nám pomáhajú ozdobovať Kežmarčania svojim ozdobami a taktiež aj burza hra-

čiek pod stromčekom sa teší veľkej pozornosti detí,“ hodnotí dojmy z prvého ročníka Adventného venca riaditeľka múzea v Kežmarku, Mgr. Erika Cintulová. Kým druhé adventné podujatie sa nieslo v Mikulášskom duchu a najmenší si mohli vyspievať a vyrecitovať sladkosti od Mikuláša, tretia adventná nedeľa sa niesla v duchu Lucie – „Lucie-dobrovoľníčky ometali všetky hradné kúty, aby odohnali z hradu zlých duchov, deti si mohli vyrobiť Luciinu stoličku, odlievali z vosku svoju budúcnosť a z uzavrených halušiek si „vylúpili“ svojho ženícha. Posledný adventný program bude v slávnostnejšom duchu a jeho záver bude venovaný Tichej noci,“ prezradila nám riaditeľka hradu náznak poslednej adventnej nedele, ktorú si môžete na hradnom nádvorí vychutnať 18. decembra od 14.00 hodiny. **T/F-AdriSatyry-**

Občianske združenie Šíp a Stredná odborná škola Garbiarska, vás pozývajú na benefičný koncert, ktorý sa uskutoční dňa 19. decembra 2011 o 8.30 a 11.00 hod. v Mestskom kultúrnom stredisku. Výťažok z koncertu bude venovaný Domovu sociálnych služieb – Krízovému stredisku v Kežmarku. **Vstupné 1 €.**

Príjemné prežitie
vianočných sviatkov,
v kruhu svojich blízkych,
veselého Silvestra
a úspešný rok 2012
praje všetkým Kežmarčanom
redakcia novín KEŽMAROK



Vianočný koncert **Maroš Bango**

v programe
zaznejú skladby:

Ave Maria
Volám Ťa láska
Ave verum corpus
Vianoce
Uspávanka
Sanis angelicus
Adeste Fideles
Čas vianočný
Tichá noc ...



vstupné dobrovoľné

26. december 2011 (pondelok) o 17.00
v Mariánskom kostole, Hradné nám. 26. Kežmarok

Informácie: Mestské kultúrne stredisko Kežmarok, Starý trh 47, tel.: 052 4522165

Betlehemske svetlo pokoja začalo svoju púť

Betlehemske svetlo pokoja začalo svoju púť z Betlehema už 21. 11. 2011. Priamo v Bazilike narodenia Ježiša Krista v Betleheme ho v pondelok už tradične odpálili rakúski skauti, ktorí ho následne priviezli leteckou linkou do Viedne. Tu pokračovala reťaz jeho odpaľovania až v sobotu 10. 12. 2011, kde ho odovzdali zástupcom Slovenského skautingu a ďalším, z takmer dvoch desiatok organizácií susedných štátov, na slávnostnej ceremónii v kostole Sv. Rodiny vo Viedni. Betlehemske svetlo pokoja prijal následne ešte v ten istý deň z rúk slovenských skautov aj prezident SR.

Púť Betlehemskeho svetla pokoja už na druhý deň, v nedeľu 11. 12. 2011 pokračovala na svojej púti do severnej časti strednej Európy, keď ho skauti z Podtatranskej skautskej oblasti už tradične odovzdali poľským skautom.

Podľa zaužívanej tradície, slávnostný program odovzdávania svetla sa každý rok koná na jednej strane spoločnej slovensko-poľskej hranice. V tomto roku sa odovzdávanie uskutočnilo na poľskej strane. Slávnostná sv. omša, počas ktorej slovenskí skauti odovzdali Betlehemske svetlo pokoja, sa po prvýkrát v dlhoročnej histórii uskutočnilo v Sanktuárii Matky Božej Fatimskej v Zakopanem. Betlehemske svetlo tak bude ďalej putovať cez celé Poľsko a poľské krajiny do Ruska, až na ďaleký Sibir.

Podtatranská skautská oblasť bude v rámci tohtoročnej púte Betlehemskeho svetla pokračovať aj v ďalšej z dlhoročných tradícií. Už po 18. krát ňou bude vynesenie Betlehemskeho svetla na najvyššie obývané miesto na Slovensku – na Lomnický štít. Úspech akcie do značnej miery závisí aj od počasia. Naposledy v roku 2009 sa pre jeho nepriazeň nedostali skauti ani na Skalnaté pleso. V minulom roku museli zas pre silnejúci vietor presadnúť na svojej ceste zo Skalnatého plesa v medzistanici Štart, na lyžiarsku lanovku, keďže kabínkové lanovky museli z bezpečnostných dôvodov odstaviť.

Reťaz svetla už pred samotným vynesením na Lomnický štít spojil celé Slovensko v nedeľu 18. 12. 2011,

kedy sa od skorého rána rozbehnú vlaky so skautskými posádkami po celej krajine. V priebehu jedného dňa ho doručia po dvadsiatich hlavných i vedľajších železničných tratiach do 300 miest a obcí od západu na východ Slovenska. Na staniciach už budú čakať skauti s lampáškami a až do Štedrého večera ho budú roznášať v jednotlivých mestách a obciach do tisícok kostolov a farností, nemocníc, azylových domov, domovov sociálnej a opatrovateľskej starostlivosti, odpaľovať ho veriacim na predvianočných sv. omšiach a pobožnostiach alebo ho doručia k ľuďom priamo domov. Roznesú ho i do ďalších miest a okolitých dedín, ktoré nemajú vlakové spojenie, aby sa dostalo k čo najväčšiemu počtu ľudí.

Legenda a história Betlehemskeho svetla

Vianoce sa u skautov jednoznačne spájajú aj s tradíciou roznášania svetla z Betlehema. História Betlehemskeho svetla však siaha pomerne ďaleko do minulosti, kedy bolo ešte slovo skaut neznámym pojmom.

Na počiatku bolo svetlo...

Na prelome 11. a 12. storočia turecké kmene Seldžukov okupovali najmä časti Malej Ázie, v ktorých sa narodil, žil a umrel Ježiš Kristus. Kresťanom tak znemožnili tieto posvätné miesta navštevovať. Preto zorganizovali rytieri na výzvu pápeža Urbana II. križiacku výpravu do Palestíny. Oslobodili v prvom rade Betlehem, kde sa Ježiš narodil, a taktiež Jeruzalem, kde umrel. Križiari



ci uskutočnili celkovo 8 výprav, no iba pri jednej z nich sa im podarilo dostať až do Jeruzalemu. Jeden mladý križiak sa v tom čase zaprisahal, že keď sa vráti, donesie do svojho rodného mesta - Florencie - plamienok ohňa z betlehemskej baziliky. Málktorí mu však vtedy verili, veď z križiackych výprav sa vrátil len málokto.

Po troch rokoch, tesne pred Vianocami roku 1099 dorazili otrhaní mládenci do Florencie a na ich čele stál jeden nesúci zapálenú sviecu s plameňom. Všetci prisahali, že plamienok je skutočne z Betlehema a onen mládenec ho niesol v čase i nečase po púšti i mori, len aby splnil svoj sľub. Sviecu umiestnili v kostole, odkiaľ si potom svetlo odpaľovali ostatní obyvatelia. V stredoveku to bol prvý a posledný plameň z Kristovho rodiska.

O 800 rokov neskôr

Novodobú históriu Betlehemskeho svetla píšeme od roku 1986. Tradíciu roznášať plamienok založili naši susedia Rakúšania – tvorcovia vianočnej televíznej akcie v mestečku Linz na pomoc postihnutým deťom. Tí sa snažili nejakým zaujímavým prvkom ozvláštniť program týchto akcií – a prišli na jedinečný nápad. Pred Vianocami poslali do Betlehema lietadlom telesne postihnuté dieťa, ktoré v Bazilike Narodenia Pána odpálilo z večného svetla plamienok a lietadlom ho prinieslo

späť do Linzu. Tam sa ho ujal miestni skauti, ktorí ho začali roznášať do ostatných častí Rakúska. Po roku 1989, keď padli totalitné režimy v Európe, sa tento zvyk rozšíril aj do ostatných krajín susediacich s Rakúskom, vrátane Slovenska, na ktorom roznášajú skauti svetielko už od roku 1990.

Posolstvo Betlehemskeho svetla

Je čarovné uvedomiť si, že všetky tieto svetielka majú svoj pôvod v tom prvom, počiatkovom, ktoré sa zažalo práve v mieste rodiska Ježiša Krista. Svetlo pokoja a mieru z Betlehema je jednoduchým a zároveň krásnym symbolom, aby sme sa sami snažili budovať pokoj a mier v našich životoch i v našom okolí. Každé odpálenie svetielka odkazuje ďalej tiché prianie, aby sa pokoj a mier šíri v ľudských srdciach presne tak, ako sa od človeka k človeku šíri plameň Betlehemskeho svetla.

Betlehemske svetlo pokoja spája ľudí

Pri doručovaní Betlehemskeho svetla na Slovensku zažívame svetielka v jednotlivých mestách ako články reťaze, aby sme v priebehu 1 dňa vytvorili Reťaz svetla a spojili tak symbolicky celé Slovensko. Svetlo predstavuje symbol pokoja a spája ľudí všetkých zúčastnených krajín. Veríme, že s posolstvom Svetla pokoja prinášame na Slovensko i do mnohých domácností kúsok z

z Betlehema už v pondelok 21. novembra 2011

Betlehema. Svetlo nesie posolstvo, vychádzajúce zo základných ľudských hodnôt. Je to posolstvo pokoja, lásky, mieru, porozumenia - spoločné univerzálne hodnoty vlastné ľuďom bez ohľadu na to, akého sú vierovyznania, ku ktorej cirkvi sa hlásia alebo sú bez vyznania. Svet-

lo pokoja chce ľudí spája, nie rozdeľuje.

Chceme, aby posolstvo z Betlehema zavítalo počas týchto Vianoc k ďalším a ďalším ľuďom, ku ktorým sa doteraz nedostávalo. Aj v roku 2011 odovzdáme tisícim ľuďom okolo nás s plamienkom z Betlehema aj časť z nášho srd-

ca. Naším cieľom je, aby každý z nás odpálil plamienok zakaždým novým a novým ľuďom a tak symbolicky prepoil naše srdcia nekonečnou reťazou svetla.

Aj preto budeme my, kežmarskí skauti, odovzdať svetlo lásky a pokoja na štedrý deň – 24.12.2011 na

týchto miestach:

- Bazilika sv. Kríža 8.00 – 12.00
- Evanjelický kostol 10.00 – 12.00
- ZŠ s MŠ sv. Kríža 10.00 – 12.00
- Dom dôchodcov NÁ-
RUČ 10.00 – 12.00

Martin Gallik



ZIPSPORT

Naším malým čitateľom ďakujeme za milé kresbičky a ceny od firmy ZIPSPORT si môžu vyzdvihnúť Gabika Čaplovičová (milkina Campagnolo), Tereza Sisková (tričko), Miška Čaplovičová (tričko), Filip Ďurán (čiapka) a Dianka Dunajská (tričko).

Ako dobre vieš, moje narodeniny sa blížia. Každý rok sa koná oslava na moju počesť a myslím si, že tak bude aj tento rok. Počas týchto dní veľa ľudí nakupuje darčeky. Rozhlas a televízia vo svojich reklamách na každom kroku upozorňujú svet na moje blížiace sa narodeniny. Je krásne vedieť, že najmenej raz ročne si niektorí ľudia na mňa spomenú. Ako iste vieš, oslava mojich narodenín začala už pred mnohými rokmi. Spočiatku ľudia chápali a boli vďační za všetko, čo som pre nich urobil. Teraz sa zdá, že nik už nepozná skutočný dôvod osláv. Rodiny a priatelia sú spolu, zabávajú sa, ale nepoznajú význam osláv. Spomínam si, že aj vlani bola usporiadaná takáto slávnosť na moju počesť. Slávnostná tabuľa bola plná delikates, ovocia a rôznych maškôt. Výzdoba bola vskutku fantastická a všetko to dopĺňali nádherné zabalené darčeky. Chceš však niečo vedieť? Bol som oslávenec, ale nebol som pozvaný. Keď prišiel deň D, prišiel som, ale nechali ma vonku, pred zabuchnutými dverami. A ja som

Vianočný list pre Teba...

tak veľmi chcel byť s nimi. Popravde, neprekvapilo ma to, pretože v posledných rokoch všetci predom mnou zatvárajú dvere. Nepozvaný, ale predsa som sa roz-

rozbehli k nemu, kričiac: „Santa Claus, Santa Claus!“, akoby táto oslava bola na jeho počesť! O polnoci sa všetci začali objímať. Tak som roztvoril svoju ná-



hodol potichučky vojsť. Postavil som sa nebadane do rohu miestnosti a sledoval som. Všetci jedli, pili, podaktorí aj opití, rozprávali oplzlé vtípy a nesmierne sa na všetkom bavili. A navyše, keď do miestnosti vstúpil veľký tučný muž oblečený v červenom s dlhou bielou bradou. Vyzeral ako opitý, sadol si do kresla a všetky deti sa

ruč čakajúc koho by som objal. A vieš čo? Nikto ma neprišiel objať. Ľudia si začali rozdávať darčeky, otvárali ich plní očakávania. Keď už boli všetky otvorené, nesmelo som sa obzrel, či tam snáď nebude aspoň jeden aj pre mňa.

Veď ako by si sa cítil ty, keby na tvojich narodeninách boli obdarováni všetci okrem teba – oslávenca?

Vtedy som pochopil, že som nechcený, nepozvaný a preto som rýchle odišiel. Každý rok sa sviatok mojich narodenín zhoršuje. Ľudia pamätajú len na jedlo, pitie, zábavu, ale na mňa

akosi zabúdajú. Bol by som rád, keby si mi tieto Vianoce dovolil vstúpiť do svojho života. Potešilo by ma, keby si uznal skutočnosť, že pred vyše dvetisíc rokmi som prišiel dobrovoľne na tento svet obetovať svoj život na kríži, aby som ňa zachránil. Dnes, jediné čo chcem je, aby si tomu veril celým svojím srdcom. Rád sa s tebou o niečo podelím. Keďže ma mnohí nepozvali na svoje party, budem mať svoju veľkú vlastnú grandióznu oslavu, akú si nikto nevie predstaviť. Stále ešte prebiehajú prípravy. Dnes som poslal mnoho pozvánok a toto je jedna z nich aj pre teba. Chcem vedieť, či prídeš, aby som ti rezervoval miesto a napíšem tvoje meno zlatými písmenami do veľkej knihy pozvaných. Iba tí zapísaní budú pozvaní na party. Tí, ktorí neodpovedia na pozvánku, zostanú vonku. Vieš, ako môžeš odpovedať na toto pozvanie? Je to jednoduché, pošli za mňa túto pozvánku všetkým, na ktorých ti záleží... Budem na vás všetkých čakať na tohtoročnej oslave... Uvidíme sa čoskoro... Milujem Ťa! Ježiš

Vianočné zaujímavosti

Aj pápež Benedikt XVI. kráča s dobou. Kým v tomto roku nahliadol do fungovania sociálnej internetovej siete Twitter a osvojil si prácu na modernom počítači typu iPad, naposledy preukázal svoju počítačovú zručnosť v stredu 7. decembra, kedy cez počítač spustil rozsvietenie tisíce svetiel v tvare stromčeka. Tie vytvorili na hore v talianskom Gubbiu obrazec najväčšieho vianočného stromčeka v krajine.

„Nemali sme síce všetko tak, ako je tomu teraz, ale boli sme šťastnejší. Vianoce môjho detstva boli biednejšie, zato radostnejšie. Na Štedrý večer boli Služby Božie o piatej, na Silvestra o

šiestej. Kostol bol plný, prichádzali medzi nás aj ľudia z okolia, aj pán barón Wieland z Farkašoviec (dnes Vlková).

Ten vždy tichučko odstavil auto s vlastným šoférom pred kostolom. Kostol bol krásne vyzdobený. Po oboch stranách oltára boli stromčeky s trblietavými reťazami, sviečkami a prskavkami. My deti sme stáli na chóre a spievali sme vianočné piesne pod vedením pána učiteľa. Do

našej obecnej školy chodili aj deti z Farkašoviec, lebo tam školy nebolo. Piekli sa zväčša kysnuté koláče plnené orechmi, makom či inými plnkami. Ja som veľmi rada piekla koláč plnený sladkou dusenou kapustou s troškou čierneho korenia. Dva – tri dni pred Vianocami som išla s vedrom do obchodu Ryba kúpiť kapra. Po 11 Kčs bolo vtedy kilo živej váhy.“ – vianočné spomienky nebohej pani Weidnerovej z Kežmarku sme našli v evanjelickom časopise Zborový list z roku 2008.

Vianočné smsky

Vôňa medu, ihličia, dobrôt plný stôl, atmosféra vianočná, liek na každý ból. Je to čas vianočný, keď stromček sa ligoce, zo srdca prajem Ti prekrásne Vianoce.

Na okno nám mrázik kreslí, Vianoce k nám pokoj vniesli, pod stromčekom darček malý, nech Vám úsmev stále žiari.

Keď vonku zvoní zvončeky, keď ľudia kradnú stromčeky, keď

v Tesco kapra kúpiš, a doma nože brúsiš, a punč Ti oči zligoce, sú tu opäť Vianoce.

Oheň v krbe tíško prská, v očiach vládne pokoj, láska. Už sa stromček ligoce, prajem Ti krásne a šťastné Vianoce.

Kopec darčiekov čo srdce pohladia, rodinu a prateľov čo nikdy nezradia. K bohatstvu krčička a ku šťastiu skok. Prajem pekne Vianoce a šťastný Nový rok!

Vianočné veršičky pre najmenších

Maličký anjelič nad Kežmarkom letí, Aby dnes pozdravil všetky milé deti. Poteší sa s nimi, na Vianoce počká, Kým z neba nespadne, ligotavá vločka.

Deti s ocom radosť majú, na sánky sa ponáhľajú. Mamka varí, koláč pečie, ryba v peci – neutečie. Štedrý deň je, radujme sa, Stromček vonia – veď je z lesa.

Na zelenom ihličí, hojdajú sa šišky, Ani jedna nechce spadnúť z takej veľkej výšky. Chytili sa za reťaz, rozhybali stromček, Prelakli sa šišky, keď zazvonil zvonček.



Sestry Uhlárové vydali vianočné CD



Sestry Uhlárové sú významnými nositeľkami folklórnych tradícií už zaniknutej obce Blažov. Pre Martu Glovňovú, Annu Rothovú i Máriu Sekerákovú /ich rodné priezvisko je Uhlárová/, je spev vyjadrením ich životného postoja, túžob, nádejí, ale i nostalgie za zaniknutým domovom ich predkov. Keď v päťdesiatych rokoch 20-teho storočia ľudia tragicky opúšťali svoj rodný Blažov, jediná vec, ktorú im vtedajší režim nemohol zobrať, bola pieseň a tradície predkov, ktoré boli hlboko ukryté v ich srdciach.

V novej podtatranskej obci Žakovce v sestrách Uhlárových dozrieval cit pre svoju pieseň, zdedenú hlavne od svojej mamky Anny. Ich najväčší úspech prichádza v roku 2000, kedy sa stávajú laureátkami známej Makovickkej struny, ktorá sa ako najväčší sviatok Rusínov koná každoročne v Bardejove.

Sestry Uhlárové vydali v roku 1999 audio kazetu pod názvom „Z Bvažova sme dáv-

no prišli“, kde ich doprovádzajú ľudová hudba PASTRNOCI a ZAMIŠKOVCI z Novej Lubovne. V roku 2008 nahrali v koncertnom štúdiu Slovenského rozhlasu v Košiciach CD nosič pod názvom „V tym Bvažovi“, za doprovodu ľudovej hudby Ondreja Kandráča. Na obidvoch nosičoch sú piesne staré i novšie,

piesne pomalé, clivé ale i veselé a žartovné. Sú odrazom bežného života, v ktorom smútok a bolesť strieda radosť a nádej.

Koledy z Blažova pod názvom „Christos raždajetsja“ boli nahraté v októbri 2011 v hudobnom štúdiu VIDEOROHAI v Bardejove. Koledy, ktoré prinášajú sestry Uhlárové so svojou mamkou, majú svoju tradíciu už v spomínanej zaniknutej obci Blažov. Pri ich počúvaní si rodáci Blažova, Blažovskej Doliny a Čertezu priblížia nádhernú atmosféru vianočných sviatkov, ktoré v láske a svornosti prežili v tichom, pokojnom prostredí pod nádhernými zasneženými vrcholcami hôr a lesov.

Prichádza čas Vianoc, kedy sa každý z nás trochu zamyslí nad rokom, ktorý odchádza, nad tým, čo sme urobili dobre a čo sme mohli urobiť lepšie. V tomto nádhernom čase Vianoc sú ľudia

k sebe milší a vládnejší. Prichádza čas prianí a vďaky. Aj my by sme sa chceli poďakovať tým, ktorí vždy pri nás stáli a bez ktorých by piesne z Blažova ostali v Blažove, ako krásna spomienka na rodný kraj mnohých ľudí, ktorí dodnes smútia sa svojím rodným domovom.

Poďakovanie za zachovávanie tradícií patrí mamke Anne Uhlárovej, ktorá je bohatou a nevyčerpatelnou studnicou tradícií z Blažova. Svojím deťom spievala od malička a spolu so svojím manželom Michalom vytvárali pre svoje deti krásnu, nezabudnuteľnú atmosféru lásky a pokoja po celý rok, ale hlavne v čase Vianoc.



Teplu domova, ktoré vyžarovalo z ich srdiec znásobovalo spievanie kolied, ktoré si priniesli z ich rodného Blažova. Poďakovanie patrí tete Márii Koľovej, rod. Uhlárovej, ktorá často prispieva do repertoáru piesní sestier Uhlárových. Poďakovanie patrí aj obecnému zastupiteľstvu a starostke obce Žakovce Mgr. Kataríne Krul-

lovej za podporu, pochopenie a pomoc pri zachovávaní tradícií. Vďaka patrí manželom Eve a Jurajovi Charitunovým, ktorí v meste Kežmarok nezbúdbajú na Rusínov a ich tradície. Vždy, keď to bolo potrebné, podali pomocnú ruku pri financovaní rôznych kultúrnych podujatí aj sestrám Uhlárovým. Mestu Kežmarok patrí vďaka za to, že sestrám Uhlárovým dáva priestor prezentovať rusínsku pieseň na rôznych kultúrnych podujatiach mesta.

Krásne, šťastné, pokojné a požehnané Vianoce Vám pri počúvaní rusínskych kolied prajú sestry Uhlárová zo Žakoviec.

Rusínske koledy i ostatné CD si môžete zakúpiť v kvetinárstve NIKA na Hlavnom námestí v Kežmarku a v kvetinárstve ANDAN na Kamennej bani v Kežmarku.

POZOR SÚŤAŽ – Noviny KEŽMAROK ponúkajú hudobné cédečko sestier Uhlárových prvým trom čitateľom ktorí sa dovolajú do redakcie novín Kežmarok a správne odpovedia na otázku „Ktorú zaniknutú obec reprezentujú sestry Uhlárové?“ Na správne odpovede čakáme do 20. decembra 2011. **-red-**

Pozvánka

Sestry Uhlárové
vás pozývajú na
**1. PODTATRANSKÝ
SILVESTER,**
ktorý sa bude konať
13. januára 2012
v spoločenskej sále
Tatraľanu v Kežmarku.
O zábaavu sa postará
hudobná skupina
JUNIOR z Kamienky.
Začiatok o 19.00 h,
vstupné 27 Eur. V cene
vstupenky je predjedlo,
prípitok, dve večere
a občerstvenie.
Všetkých účastníkov
čaká pestrá tombola.
Tešia sa na vás
sestry Uhlárové.



Počas kežmarského Vianočného trhu sa v hotelovej akadémii uskutočnili pravidelné Gastrodni. Okrem tradičných gastronomických špecialít si mohli návštevníci pozrieť a pokochať sa na výstave slávnostných tabúl, cukrárenských výrobkov a výrobkov studenej kuchyne.

Foto: ph

Čas predvianočný

Všetko sa to deje v predvianočnom čase, keď v našich domácnostiach vrcholia prípravy na najkrajšie sviatky roka, keď sa stupňuje napätie a možno aj nervozita, keď si možno myslíme, že toho stihneme urobiť naozaj viac, ako ozaj zvládneme.

Končí sa nám jeden rok a je tu čas želaní. Aké by boli vaše?

Vianočný deň ako každý druhý, alebo nie?

V jednom románe sa odohráva nasledovný dej. Na Štedrý večer sa už veľa rokov ľudia tohto mestečka schádzajú v kostole a spievajú koledy a iné piesne, ktoré poznajú z kostola a idú niekoľko kilometrov k opustenej chatrči. Tam si postaví betlehem, do vnútra položia jasličky. Potom si všetci pokľaknú a modlia sa. Celý ten decembrový večer, hoci je veľmi chladný, je naplnený teplom ich piesní. Korene tohto ich obradu sa nachádzajú v povesti o tom, že ak na Štedrý večer príde na toto miesto všetci a ich viera pri modlitbe bude jednomyselná, v tom prípade Kristus príde na túto Zem po druhýkrát.

Jeden z hrdinov tohto románu dostal otázku: „Veríte, že On sa raz opäť vráti? A bude to na Štedrý deň?“

„Nie!“, znela odpoveď.

„Nie. Tomu neverím.“

„Teda prečo tam chodievate potom každý rok?“

„Ach“, dodáva s úsmevom, „a čo keby sa to raz naozaj stalo, a ja budem jediný, ktorý bude pri tom chýbať?“

Aj my, drahí priatelia, sme v podobnej situácii. Poznáme Vianoce, vieme, že jedného dňa sa skončia. V predvianočných dňoch sme svedkami všestrannej aktivity, ktorú vyvíjame len preto, aby sme prežili niekoľko hodín inak ako celý rok. Koľko starostí s darčekom, aby sme len prekvapili, aby sme mali tie najkrajšie ozdoby, aby náš dom, náš balkón bol znovu veľmi krásny a trocha krajší ako vlni. Stojí to za to? Toľko úsilia investujeme do jedného dňa?

Nech na to pozrieme z akejkoľvek strany, nikto sa nechce zrieknuť Vianoc. K mnohým, čo tento sviatok majú veľmi radi, sa nepočítajú len deti, ale aj dospelí, ktorí si lovia v pamäti nádherné zážitky od svojich rodičov a starých rodičov. Dokonca aj ľudia, ktorým milosť kresťanskej viery ešte nebola darovaná, ani ukázaná, sa nechcú zrieknuť tohto sviatku.

Nevieme si predstaviť Vianoce bez tradičných jedál, zvykov, kolied, stretnutí, polnočnej. Áno, mnohí ich slávia z tradície: je to tradícia, toto



variť, je to tradícia ísť na návštevu, je to tradícia ísť na polnočnú.

Ale nie tradícia je to, čo dáva silu, ale predovšetkým silou Vianoc je narodenie Ježiša. Boh sám vložil túto silu do Vianoc a ona mení ľudí, ľudia si uvedomujú jej hodnotu života, na ktorú často zabúdajú.

Boh vstúpil do života človeka raz veľmi neopakovateľne a uistil nás, že mu na nás záleží, že nás miluje. Nevidieť Vianoce takto, by znamenalo, že zariskujeme a môžeme sa ochudobniť.

Kresťanské slávenie via-

nočných sviatkov je preto viac ako potrebné, aby Boh mohol tajomným spôsobom aj skrze nás, teba, mňa drahý priateľ, priniesť tomuto svetu porozumenie, pokoj, ľudskosť, toleranciu, odpustenie, lásku. Je to na nás, najmä v tomto období, keď celý svet sa zmieta v hlboké ekonomickej neistote, ktorá ešte potrvá niekoľko rokov.

Prajem vám všetkým nech Ježiš Kristus, ktorého narodenie teraz slávime, sa stane zmyslom vášho života, smerom vášho života, vzorom vášho života. **Stanislav Petras**

Vianočný program žiakov ZUŠ A. Čigera

Základná umelecká škola A. Čigera v Kežmarku, tak ako každoročne aj toho roku, pripravila slávnostný vianočný program, na ktorý srdečne pozýva nielen rodičov ale aj celú kežmarskú verejnosť. Stalo sa už nepísaným pravidlom, že vianočný program ZUŠ A. Čigera býva harmonickým prepojením hudobného, dramatického i výtvarného odboru a prostredníctvom rozprávkových príbehov sprítomňuje neopakovateľnú atmosféru Vianoc.

Po minulé roky nás vianočným programom sprevádzali rôzne rozprávkové postavy, či už Statočný cínový vojačík alebo Dievčatko so záparkami. Tentoraz budeme putovať svetom s rozprávkovým Osmijankom, ktorý bude spolu so Strateným tónom hľadať nevšednú rozprávkovú slávnosť.

Vianočný program žiakov ZUŠ A.Čigera sa uskutoční v utorok 20.decembra o 18.00 hodine v sále MsKS Kežmarok.

Základná umelecká škola Antona Čigera Kežmarok
Vás pozýva na

vianočný program žiakov ZUŠ A. Čigera

STRATENÝ TÓN

Utorok 20. december 2011 o 18.00 hod.
Veľká sála MsKS, Starý trh 47, Kežmarok
Vstupné dobrovoľné

Vianočné zvyky našich predkov na Spiši

Vianočné zvyky obyvateľov spišského regiónu majú pradávnú tradíciu. Vrcholili v decembri, keď už boli všetky poľnohospodárske práce skončené. December začínal sviatkom sv. Mikuláša. Ten odjakživa chodil s čertom, ktorého tu volali Krampus. Pripomínanie Lucie súviselo s vierou v strigy. Hoci strigôňov v našom regióne príliš nepoznali a bolo ich poriadko, viera v existenciu všakovakých stríg, bosoriek a iných prízrakov mala tuhý koreň.

Všetky tieto potvory a potvorky sa podľa predstáv našich predkov mali zjavovať najmä na deň sv. Kataríny (25. novembra), sv. Ondreja (30. novembra), ďalej na sv. Luciu a počas obdobia od polnoci Štedrého dňa až po deň Troch kráľov. Dievčence sa najmä na deň sv. Lucie odievajú do bielych plachiet a s metlami naháňali strach všade, kam prišli.

Pred strigami sa v ten deň zatvárali domy i stajne, dobytku sa dával chlieb s cesnakom, ktorý mal v časoch našich predkov univerzálnu silu a moc. Ľudia ním natierali dvere, robili kríže, aby odohnali všetkých zlých duchov a tajomných démonov.

Rušno bolo aj počas dvanástich dní od Lucie po Štedrý večer. Vydajachtivé devy začínali spravidla na Luciu hrýzť jablko a každý večer trochu z neho odhryzli, aby im ostal posledný hlt na Štedrý večer.

A potom prišiel deň, na ktorý všetci túžobne čakali; od nepamäti ho aj na Spiši volali Štedrý. V našom regióne sa vianočný stromček v dnešnej podobe začal používať až v 19.

storočí. Jeho predchodcom boli zelené prúty a konáre, tzv. prúty života, ktoré sa používali aj v Nemecku koncom 15. storočia. Žiadne darčeky sa nikomu nedávali...

Veľkým rituálom našich predkov bola štedrovečerná hostina, ktorá musela pozostávať zo sedmoro jedál – kapustovej polievky, ryby, makových rezancov, vareného hrachu, varených sliviek, jablák a orechov. Podľa Štedrého dňa sa predpovedalo aj počasie. Ak bol temný, rok mal byť neúrodný, jasný Štedrý deň veštil plné stodoly, stajne a sýpky. Na prvý sviatok vianočný každý sedel doma, s ničím sa nesmel hýbať, a zabávať sa začalo až na deň sv. Štefana. V tomto období začali chodiť po celom Spiši koledníci s betlehemom, aby pripomínali večnú slávu narodenia Krista Pána.

Zvyky našich predkov sa už dávno vytratili a zanikli v dávnej priepasti času ako dym v povetrí. Môžeme na ne akurát tak nostalgicky spomínať.

A dnešok?

Aj tohto roku začala predvianočná reklamná kampaň poriadne skoro. Už od októbra sa na nás valí lavína reklám z printových i elektronických médií, nehovoriac o samotných predajcoch, ktoré nás presviedčajú, že to, či ono je najlepšie či najlacnejšie. Iste, že bohatý štedrovečerný stôl a množstvo darčiekov pod živým stromčekom, ktorého ešte pred niekoľkými hodinami ovieval ostrý, nefalšovaný tatranský vietor, dotvára nenapodobiteľnú atmosféru Vianoc, najkrajších sviatkov roka.

Dotvára, ale nevytvára!

Bez lásky, tolerance, bez čistého a úprimného vzťahu medzi ľuďmi sa skutočná vianočná atmosféra nikdy nevytvorí, pretože tieto atribúty nám žiadna reklama nikdy neponúkne. Nemožno si ju kúpiť za všetky peniaze sveta. Musíme ju mať v sebe, vo svojom vnútri. Preto ak je v nás kdesi ukrytá či zabudnutá, vytiahnime ju na svetlo Božie, preukážme jej silu a moc. Len vtedy zistíme, o čom vlastne tie Vianoce sú...

Prenesme čistého ducha Vianoc aj do nášho bežného, každodenného života a počas dlhého, chladného obdobia spánku našej prírody, pokúsme sa aspoň na malú chvíľu zastaviť neúprosný chod času. Poohliadnime sa za uplynulým rokom, urobme si vo vlastnom svedomí inventúru, a zároveň si dajme ďalšie nové, ale lepšie plány a predsavzatia do Nového roka, ktorý dozaista nebude ľahký, príjemný a bezproblémový.

jd



Vianoce

*Svieca prvá zažiarila,
deťom očká otvorila
a už tajne snívajú,
jak k stromčeku kráčajú.*

Vínšovačka

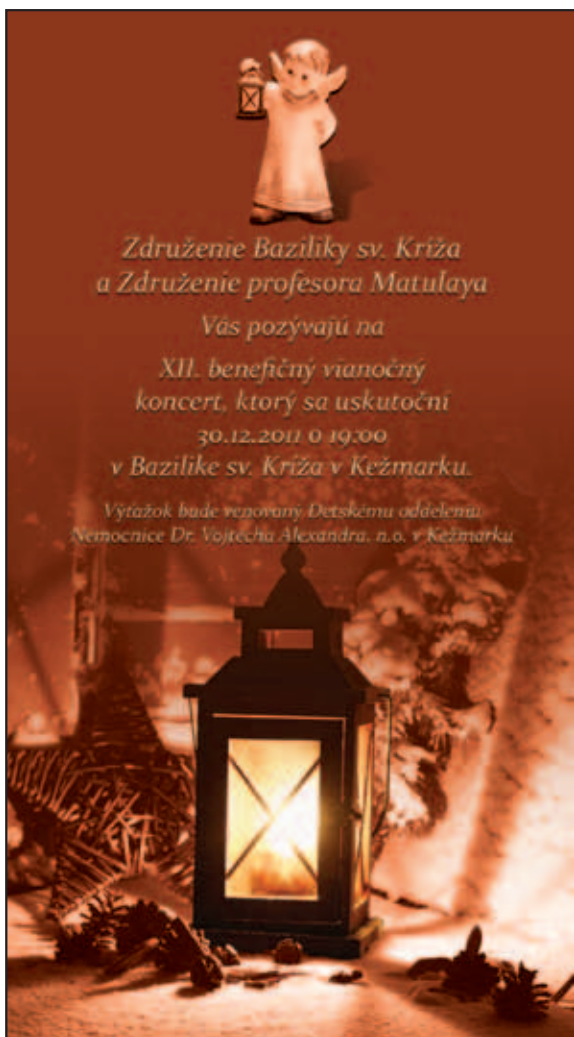
*Nech sa všetko podarí,
nech je úsmev na tvári,
nech Vám domov
láskou dýcha,
nech v ňom nie je
zloba, pýcha.*

Vianočná

*Na Vianoce, ako vieme,
všetko býva pripravené
domov, stôl i koláče,
vtedy nikto neplače.*

deti

*a p. uč. Lizáková,
Liptáková,
MŠ Severná
prajú
krásne Vianoce
a Nový rok*



Združenie Baziliky sv. Kríža
a Združenie profesora Matulaya

Vás pozývajú na

XII. benefičný vianočný
koncert, ktorý sa uskutoční

30.12.2011 o 19:00

v Bazilike sv. Kríža v Kežmarku.

Výťažok bude venovaný Detskému oddeleniu
Nemocnice Dr. Vojtěcha Alexandra, n.o. v Kežmarku

Piškótové cesto

Suroviny: 5 vajec, 5 lyžíc cukru, 5 lyžíc polohrubej múky, 1/2 lyžičky kypriaceho prášku, vanilkový cukor, tuhý sneh.

Postup: Žltky dobre vymiešame s 2/3 cukru a vanilkovým cukrom. Pridáme tuhý sneh, do ktorého zašľaháme 1/3 cukru, polohrubú múku, zmiešame s kypriacim práškom. Sneh a múku pridávame po častiach a zľahka premiešame. Upečieme na dobre pomastenom a hladkou múkou vysypanom plechu alebo vo forme.

Syrová roláda

Suroviny: ROLÁDA – 400 g ementálskeho syra, 160 g šunky, NÁTIERKA – 1 tavený syr Lunex alebo syrokrem, 160 g diétnej salámy, 2 vajcia, pažitka, 100 g masla.

Postup: Ementálsky syr ponoríme do horúcej vody až do zmäknutia, potom ho rozvaľkáme na doske a na alobale asi na 3 mm hrúbku. Na plát syra poukladáme šunku nakrájanú na malé kocky a potrieme nátierkou, ktorú pripravíme zmiešaním taveného syra so zmäknutým maslom, nadrobno pokrájanou salámou, natvrdo uvarenými vajcami a posekanou pažitkou. Takto pripravený plát stočíme do rolády a v alobale zabalený necháme v chladničke stuhnúť.

Cigánske toasty

Suroviny: 8 plátok sendviča, olej, 3 strúčiky cesnaku, 80 g masla, 1 tavený mäkký syr, 50 g salámy, 40 g chrenu.

Postup: Plátky sendviča opečieme na oleji po oboch stranách. Každý toast potrieme prelisovaným cesnakom. Maslo vymiešame so syrom, pridáme trochu prelisovaného cesnaku a nakoniec primiešame nadrobno nakrájanú salámu. Vychladnuté toasty potrieme pripravenou nátierkou a posypeme strúhaným chrenom.

Kysnuté praclíky

Suroviny: 300 g výberovej múky, 50 g palmarín, 20 g droždia, 10 g cukru, 2 žltka, soľ, mlieko, rasca, 20 g palmarínu na potretie plechu.

Postup: Do múky pridáme palmarín, žltky, soľ, droždie zmiešané s cukrom, trošku mlieka a spracujeme husté cesto. Na teplom mieste ho necháme vykysnúť. Vykysnuté cesto rozdelíme na pomúčenej doske na 20 rovnakých dielov. Každý diel natenko vyšľaháme a sformujeme na praclík. Sformované praclíky ukladáme na vymastený plech a necháme ich ešte nakysnúť. Pred pečením praclíky potrieme mliekom, posypeme rascou, hrubšou soľou a upečieme.

Parížske rožky

Suroviny: ROŽKY – 4 bielka, 300 g práškového cukru, 150 g mletých orechov, 30 g hladkej múky, PLNKA – 3 dl mlieka, 1 vanilkový cukor, 100 g kryštálového cukru, 1 zlatý klas (krémový prášok), 4 žltky, 250 g masla, 150 g práškového cukru.

Postup: ROŽKY – bielka, práškový cukor a orechy miešame nad parou asi 10 minút. Pridáme hladkú múku a zamiešame, necháme vychladnúť. Potom robíme malé rožky, ktoré ukladáme na plech vedľa seba. PLNKA – mlieko, vanilkový cukor, kryštálový cukor, zlatý klas a žltky zmiešame a uvaríme do husta, necháme vychladnúť. Do vychladnutého pridáme maslo vymiešané s práškovým cukrom. Takto vzniknutý krém použijeme na zdobenie rožkov striekačkou (sáčkou). Parížske rožky nakoniec polejeme (pokvapkáme) čokoládou.

Zasmejte sa na Silvestra

Viete, prečo je Santa Claus rasista?

Lebo ľuďom želá iba krásne a biele Vianoce!

Štyri etapy života muža:

- Veríš na Mikuláša.
- Neveríš na Mikuláša.
- Robíš Mikuláša.
- Vyzeráš ako Mikuláš.

Nápis v škótskom kníhkupectve:

„Kupujte knihy už teraz, aby ste si ich mohli v kľude prečítať skôr, ako ich venujete ako darček k Vianociam.“

- Kam pôjdeš na Silvestra?

- Ale, manželka rozhodla, že se mi bude páčiť doma pri televízii.

Viete, prečo si musia policajti vždy po Vianociach vymeniť vaňu?

Pretože ju pri zabíjaní kapra celú rozstrieľajú.

Škót posielal blahoželanie nasledujúceho znenia:

Veselé Vianoce a šťastný No-

vý rok v rokoch 2012 až 2020 vám zasiela George.

Viete, prečo už 20-ty krát po sebe dávajú na Vianoce Mrázika?

Aby ho aj deti blondínok pochopili.

Janko sa na Vianoce pýta otca:

- Otecko, vieš, ktorý vlak má najväčšie meškanie? No predsa ten, ktorý si mi sľúbil minulé Vianoce.

Viete, prečo inteligencia v Bratislave cez víkend klesá?

Lebo sa východniari vracajú domov!

Najkrajšie meno na Slovensku je podľa štatistov Lenka, lebo tri veci, ktoré muži najviac milujú, sa končia na lenka:

- 1) Dovoľenka
- 2) Milenka
- 3) Pálenka

Mafián chytil zlatú ryбку a pýta sa jej: „No čo chceš, ty chudera?“

